

ACTA DE LA SESSIÓ ESPECIAL I EXTRAORDINÀRIA CELEBRADA PEL PLE DE LA CORPORACIÓ EN DATA 29 D'ABRIL DE 2010

ASSISTENTS

PRESIDENT

Batle-president

Sr. Pere Rotger i Llabrés

REGIDORS

Sr. Andreu Caballero Romero

Sra. Magdalena Cantarellas Llompart

Sra. María José Fernández Molina

Sr. Lluís Ferrari Alorda

Sr. Àngel García Bonafè

Sra. Margalida Horrach Beltran

Sr. Felip Jerez Montes

Sr. Virgili Moreno Sarrió

Sr. Josep Pastor Espada

Sra. Iolanda Pericás Izquierdo

Sra. Maria Payeras Crespí

Sra. Esperança Ramis de Plandolit

Sr. Francesc Xavier Ramis Otazua

Sr. Lluís Ribera Perianes

Sr. Antoni Rodríguez Mir

Sr. Joan Rubert Maura

Sra. Antònia Maria Sabater Martorell

Sr. Bartomeu Seguí Prat

Sra. Rosa Maria Tarragó Llobera

Sr. Rafel Torres Gómez

SECRETARI ACCIDENTAL: Sr.
Guillermo Corró Truyol

INTERVENTORA MUNICIPAL: Sra.
Francisca Martorell Pujadas

A la sala de sessions de la casa consistorial de l'Ajuntament d'Inca (Illes Balears), sent les deu hores del dia vint-i-nou d'abril de dos mil deu, es reuneix l'Ajuntament en ple, en primera convocatòria, amb convocatòria prèvia a l'efecte, per tal de realitzar la sessió extraordinària sota la Presidència del Sr. Pere Rotger i Llabrés, i amb l'assistència dels regidors Sr. Andreu Caballero Romero, Sra. Magdalena Cantarellas Llompart, Sra. María José Fernández Molina, Sr. Lluís Ferrari Alorda, Sr. Àngel García Bonafè, Sra. Margalida Horrach Beltran, Sr. Felip Jerez Montes, Sr. Virgili Moreno Sarrió, Sr. Josep Pastor Espada, Sra. Iolanda Pericás Izquierdo, Sra. Maria Payeras Crespí, Sra. Esperança Ramis de Plandolit, Sr. Francesc Xavier Ramis Otazua, Sr. Lluís Ribera Perianes, Sr. Antoni Rodríguez Mir, Sr. Joan Rubert Maura, Sra. Antònia Maria Sabater Martorell, Sr. Bartomeu Seguí Prat, Sra. Rosa Maria Tarragó Llobera, Sr. Rafel Torres Gómez.

Actua com a secretari accidental el Sr. Guillermo Corró Truyol, qui dóna fe de l'acte, i hi assisteix la interventora municipal, Sra. Francisca Martorell Pujadas

La Presidència, després de comprovar en els termes exposats que hi ha en el quòrum legalment exigint per l'article 90 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat per Reial decret 2568/1986, i per l'article 55.1 del Reglament orgànic municipal, per a la vàlida realització de les sessions plenàries, la declara oberta.

1.- PROPOSTA DE BATLIA PER CONCEDIR LA MEDALLA DE LA CIUTAT AL COL·LEGI BEAT RAMON LLULL AMB MOTIU DEL CENTENARI DE L'ARRIBADA DE L'ORDE FRANCISCÀ TOR A LA CIUTAT D'INCA (1910 – 2010)

Primerament intervé el Sr. Batle, el qual anuncia l'inici de la sessió extraordinària del Ple de l'Ajuntament d'Inca.

A continuació el Sr. Batle cedeix la paraula al Sr. Secretari.

El Sr. Secretari llegeix la Proposta de Batlia per tal de concedir la Medalla de la Ciutat al Col·legi Beat Ramon Llull, del següent contingut:

“PROPOSTA DE BATLIA PER CONCEDIR LA MEDALLA DE LA CIUTAT AL COL·LEGI BEAT RAMON LLULL AMB MOTIU DEL CENTENARI DE L'ARRIBADA DE L'ORDE FRANCISCÀ TOR A LA CIUTAT D'INCA (1910 – 2010).

El Ple de l'Ajuntament d'Inca, reunit en sessió ordinària del dia 30 d'octubre de 2009 i amb el dictamen previ de la Comissió Informativa de Cultura, Educació, Esports i Joventut, reunida en sessió ordinària de dia 15 d'octubre de 2009, adoptà per unanimitat l'acord d'incoar expedient per concedir la Medalla de la Ciutat al Col·legi Beat Ramon Llull, amb motiu del centenari de l'arribada de l'ordre franciscà TOR a la ciutat d'Inca (1910 -2010).

Així mateix, en aquell acord s'inclouïa també el nomenament del Sr. Lluís Ferrari Alorda com a regidor ponent i del Sr. Xavier Ramis Otazua com a regidor fiscal de l'esmentat expedient de concessió de la Medalla de la Ciutat, d'acord amb l'article 20 del Reglament de protocol, honors, distincions i premis d'aquest Ajuntament (vigent des del 1982 i modificat el 2007 i el 2009).

Posteriorment, i també segons s'estableix a l'article 21 del Reglament de protocol, honors, distincions i premis, es féu pública l'adopció d'aquest acord en el tauler d'anuncis d'aquesta corporació, en un diari de la comunitat i en el Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma per tal que els persones interessades poguessin les presentar al·legacions que considerassin adients.

Finalment, atès l'informe favorable del Consell Municipal de Cultura, reunit en sessió ordinària de data 12 d'abril de 2010, en la Comissió Informativa de Cultura, Educació, Esports i Joventut, reunida en sessió ordinària del dia 14 d'abril de 2010, s'establí que la data de realització del Ple extraordinari

protocol·lari fos el dia 29 d'abril de 2010 a les 10 hores. Per això, i d'acord amb l'article 21 de l'esmentat reglament, segons el qual l'expedient conclòs haurà de romandre a disposició dels regidors almenys 10 dies abans de realitzar la sessió plenària en la qual s'hagi d'adoptar la resolució definitiva, que tindrà lloc el dia 29 d'abril de 2010, des de la Secretaria General d'aquest Ajuntament es fixà el dia 15 d'abril com a data en què l'expedient s'havia de concloure.

Per tot això,

Havent rebut, doncs, aquesta Batlia (article 21 del Reglament de protocol, honors, distincions i premis) els informes definitius per a la concessió de la Medalla de la Ciutat al Col·legi Beat Ramon Llull emesos pel regidor ponent i pel regidor fiscal, respectivament, i tenint en compte que no s'han formular al·legacions al nomenament;

Vist l'informe favorable emès per la secretària de l'expedient, segons el qual s'han complert tots els tràmits prevists en el Reglament de protocol, honors, distincions i premis pel que fa a la concessió de la Medalla de la Ciutat;

Tenint en compte els mèrits del Col·legi Beat Ramon Llull, els quals queden degudament especificats en els informes del regidor ponent i del regidor fiscal (documents inclosos a l'expedient de nomenament);

Aquesta Batlia té l'honor de proposar a l'Ajuntament d'Inca en ple, reunit per a aquesta ocasió en sessió especial extraordinària, que adopti l'acord de concedir la Medalla de la ciutat al Col·legi Beat Ramon Llull, amb motiu del centenari de l'arribada de l'orde franciscà TOR a la ciutat d'Inca (1910-2010)."

A continuació el Sr. Batle cedeix la paraula al Sr. Lluís Ferrari, regidor ponent, qui procedeix a la lectura del seu informe, del següent contingut:

"Ens hem reunit avui, diada dels sants Abdon i Senén, patrons de la nostrada ciutat per retre un homenatge sincer i per honorar amb una de les màximes distincions, a la Comunitat dels Franciscans d'Inca que enguany compleixen els seus primers cent anys d'estada entre nosaltres. A la mateixa vegada és obligat justificar aquests apunts positius a fi que el consistori reunit en Plenari concedeixi aquesta honorífica distinció. La ciutat d'Inca s'honora de tenir dins el seu sí més entranyable una entitat centenària. Els Franciscans del TERCER ORDE REGULAR celebren enguany els primers cent anys de la seva arribada a Inca. L'any 1910 és la clau d'aquest acte que avui celebrem dins el saló bo de l'Ajuntament, de la Casa Consistorial o de la Sala.

El Reglament d'Honors i Distincions ens obliga, malgrat em senti honorat d'haver treballat aquest informe, a que el Ponent vagi explicant els motius pels quals se concedeix una distinció, en el nostre cas, la MEDALLA D'OR DE LA CIUTAT. La veritat és que és tal la importància dels Frares d'Inca dins la nostra societat i baix molts aspectes, que no pot resultar massa complicat anar explicant, en un manat de folis, les causes i els motius que originen aquest fet

de concessió d'un honor i d'una distinció. Els caires dels frares d'Inca, els seus treballs, les seves dedicacions i tot el que suposa conèixer tot aquest món, malgrat sigui localista, no ens resulta ni difícil ni complicat simplement perquè les obres són aquí, les coneixem, les valoram i les volem donar a conèixer malgrat sigui de manera ràpida i, podríem dir, que simplificada. No es pot resumir amb aquest breu manat de folis escrits, cent anys de vida activa d'una Fraternitat Franciscana, la vida i obres d'aquest conjunt de persones entregades a distintes activitats amb una mateixa idea i un mateix principi: L'amor a una població, la dedicació baix molts aspectes i les tasques de molts tipus i tot allò que suposen la PAU I EL BÉ tan franciscans, necessiten hores i hores d'explicacions. No serà necessari perquè, si per les obres els coneixereu, bastaran alguns apunts humans i històrics per poder atorgar als Franciscans d'Inca, aquest guardó tan merescut.

Anem, però, obrint aquesta magrana per veure el seu contingut i valorar, sempre amb sinceritat i agraïment, els seus valors. Valors que sorgeixen de distintes activitats. Els Franciscans, dins aquests període de cent anys, han deixat, i segueixen fent camí, dins molts camps. Podem estudiar aquesta Comunitat Franciscana baix molts aspectes: El religiós, el social, el pedagògic i el cultural. Quatre aspectes que tenen la capacitat de dinamitzar un poble, una ciutat, un conjunt de persones que han viscut, i naturalment viuen, arredossades al convent, al centre escolar, al centre social i al centre cultural. Quatre paraules que ens diuen tantes coses!

ANTECEDENTS

Deixau-me dir i explicar, en que sigui de manera molt breu, que se me fa impossible parlar dels Franciscans TOR d'Inca, deixant dins l'oblit, els més de cinc cents anys d'estada a la nostra ciutat dels Franciscans 'Menorets'. Aquests arriben a Inca l'any 1325 i parteixen, abandonen el convent, per ordres de gran alçada (Regnat d'Isabel II, Ministre Juan Álvarez Mendizábal), l'any 1835. Podem imaginar una estada tan llarga dins una població? Tenim la capacitat de valorar aquesta gran teringa d'anys i més anys... CINQ CENTS... Un número gran i ampul·lós. La pregunta que me vaig fent és com Inca pogué passar tanta estona sense frares. Des d'aquesta funesta data de 1935 fins a 1910, hi ha la respectable quantitat de 75 anys. Inca, doncs, enyora els franciscans, les funcions religioses, les escoles, els cants, la caritat...

De la primera data, 1325, a la de 1835 hi ha una llarga història, de la qual tan sols en trauré un grapat d'informacions. Dia primer de gener de l'any 1325, des d'Avignó, el papa Joan XXII signava la bul·la 'Sincerae Vestrae religionis' adreçada al Custodi i Frares Menors de Barcelona autoritzant un nou convent de l'Orde Franciscà dins la província d'Aragó. Podran, aquests, obrir una nova casa a la vila d'Inca amb capella i cementeri, tot adjunt al novell convent amb capacitat per a dotze frares i dedicats a la predicació, la confessió i la pietat popular. L'any 1555 el P. Provincial dels Franciscans, fra Joan Bordils, ajudà a la reconstrucció del claustre i l'any 1565 féu arreglar el campanar. El P. Francesc Capó, Mestre de Gramàtica i Guardià del Reial Convent Franciscà

d'Inca, escriu una carta a la Universitat d'Inca perquè vol edificar una escola pels minyons '*més gran que l'antiga i amb més medis*'. Demana i suplica, fra Capó, alguna almoïna per ser en dita vila, aquesta escola, la primera i més antiga. Dia 25 de maig de 1732, reunits i congregats a la Sala Nova de la Universitat de la vila d'Inca els Regidors i Consellers, li concedeixen un ajut de 20 lliures.

L'any 1835, s'havia duit a terme la desamortització i els frares d'Inca havien abandonat el convent, es posen a la venda tots els béns dels franciscans. El Vicari General demana al Govern de Madrid per poder quedar-se amb l'església conventual perquè pugui servir de lloc de pregària i administració d'alguns sacraments. D'aquesta manera l'església serà bon lloc per poder anar a missa els pagesos sense haver de travessar la vila i els veïnats tendran més bon servei religiós. Des de 1843, data en que es fan aquestes gestions, fins al gener de 1910, un Custos tindrà esment d'aquesta església franciscana (... *para la celebración de misas y administración de los sacramentos de Penitencia y Eucaristía dentro de la misma iglesia bajo la dirección de un eclesiástico dependiente del Párroco*). Durant alguns anys d'aquest període, mestre Miquel Duran i Saurina, avui elevat a la categoria de Fill Il·lustre, és l'escolà major i dins la Sagristia conventual crea i funda el Cercle d'Obrer Catòlics, dia primer de Maig de 1900.

Aquest mateix any de 1843 es posa en pública subhasta el convent franciscà d'Inca. El compra n'Antoni Palou, el qual demana a l'Ajuntament per fer-ne 14 parcel·les que serviran d'habitatge. També diu el Sr. Palou que si no li deixen parcel·lar, ho dimamitarà tot ja que és tot vell. L'Ajuntament accepta aquestes vendes i d'aquesta manera se salven venerables pedres, cantons, arcs, parets, etc. La cisterna amb data de 1747 se salvarà, com també els corredors, patis, enllosats.

ARRIBEN ELS FRANCISCANS TOR A INCA

Dins l'any 1909, la premsa, especialment el CA-NOSTRA de l'insigne Miquel Duran ens anuncia l'arribada a Inca dels Franciscans TOR. Dia 10 d'abril del citat any, a la pàgina 3, ja s'anuncia la bona nova dels frares: *Gràcies a l'ajut i intervenció de les senyores Dones Maria Ignàcia Verd i les Senyores Josepa i Concepció Morey*, Franciscans gaudiran de part de l'antic conventual mateix setmanari, ja en data de 20 de novembre del citat 1909, s'anuncia que el P. Pere Joan Cerdà Colom i altres frares passaran a residir a Inca. En el mateix número, Miquel Duran, escolà major i periodista, escriu un llarg article baix el títol "INCA I ELS FRARES". Parla de la gran importància dels frares a Inca des de temps immemorials i del que suposarà la nova fundació.

Els setmanaris EL HERALDO DE INCA, CA-NOSTRA i el mensual EL HERALDO DE CRISTO descriuen molt bé l'entrada dels primers franciscans TOR a Inca. Dia 16 de gener de 1910 fan la seva entrada oficial. El superior és el Rvt. P. Pere Joan Cerdà Colom (Bunyola, 1878 - Palma, 1952) i els dos ajudants i cofundadors fra Baltasar Salamanca Fluxà (Muro, 1880 - Roma,

1943) i fra Andreu Casellas Pons (Artà 1886-1929). La revista EL HERALDO DE CRISTO diu que *'Dia 16 del pasado Enero, festividad de los santos Bernardo, Otón, Pedro, Adyuto y Arcusio protomártires franciscanos, tuvo lugar la solemne instalación de los Terciarios Regulares Franciscanos en el Convento de San Francisco de la ciudad de Inca'*. Ens diu, també, que al mateix carrer de Sant Francesc s'havien instal·lat tres elegants arcs de triomf, moltes banderes i s'havien sembrat pins. També sabem que a les nou i mitja se celebrà una Missa Major celebrada pel Sr. Rector d'Inca Mn. Bernadí Font i Ferriol, assistit per distints capellans juntament amb els rectors de Sant Domingo i del qui fou de Sant Francesc. Presidia l'acte el batle d'Inca D. Francesc Llabrés amb la companyia d'altres regidors, el Jutge de 1ª Instància, el Cap Accidental del Regiment d'Infanteria i el Sr. Coronel, Capitans i Tinentes del mateix cos de l'exèrcit. Cal fer notar que la companyia elèctrica que feia pocs anys s'havia establerta a Inca, pagà la il·luminació tant de l'interior com dels exteriors del convent. També hi eren presents els Germans de les Escoles Cristianes i els protectors de la nova comunitat els Srs. D. Mariano i D. Andreu Morell Verd. Predicà el Canonge Penitencier nadiu d'Inca, D. Mateu Garau Estrany. Al final, el P. Cerdà, superior de la nova comunitat, agrai en nom propi i de la comunitat les atencions de la ciutat, explicant la seva missió, el per què venien a Inca, allò que es proposaven fer i s'oferiren en tot i per tot.

Abans de passar a l'exposició dels motius de la concessió de la Medalla d'Or de la Ciutat, permeteu-me que us expliqui, malgrat sigui breument, unes notes del fundador Rvt. Pare Pere-Joan Cerdà Colom. La Història ens ho agrairà ja que el P. Cerdà serà la pedra fonamental, l'ànima i el cor de la fundació. Tots sabem que és quasi impossible resumir una biografia tan àmplia però no se pot concebre el centenari dels Franciscans sense unes notes. *El P. Cerdà abarcà, pràcticament, totes les branques del saber i sempre va saber emprar en tot el seu especial tracte, el zel i la prudència en bé de tots. La seva vida es componia d'un nombre gran d'activitats i apostolat dins l'orde social i obrer (Caixes Rurals, Sindicat Obrer 'La Pau', etc.) com també dins la caritat i beneficència, direcció d'ànimes, premsa catòlica i la direcció de grups tals com l'Acció Catòlica i la Germandat de Metges dels Sants Cosme i Damià. I de manera molt especial el món de l'educació ja que fou el fundador del col·legi Beat Ramon Llull d'Inca i d'una Residència Universitària a Madrid. L'aportació del P. Cerdà a totes les causes i moviments de tipus social i benèfic feren d'ell un dels sacerdots més coneguts i respectats dins Mallorca, tant dins el clero secular com religiós. Se pot dir que era un FRARE COMPLET! Va vestir l'hàbit franciscà, dins el TOR l'any 1895 a la ciutat de Lluçmajor i fou ordenat sacerdot el setembre de 1903. El primer camp d'apostolat fou el social, divulgat per tot arreu la doctrina i ensenyaments del Papa Lleó XIII presentades al món dins l'encíclica 'Rerum Novarum', dins la qual es donen normes a seguir entre patrons i obrers, empreses i empleats. A Artà fundà la Caixa Rural i anà organitzant-ne a molts de pobles. A Artà mateix fundà 'Las Josefinas' una associació d'obreres. A 1910 tengué la responsabilitat de la fundació del convent d'Inca comptant amb unes ben pobres habitacions amb façana al camí de Sineu, avui carrer del P. Cerdà, i pam a pam, anà comprant tot el que havia estat convent del Menorets. A Inca dedicà el seu temps al món social, espiritual*

i d'ensenyament. També era un gran sermoner i no hi havia lloc on no hagués predicat. Fou Consiliari de la Branca de Dones d'Acció Catòlica i predicà moltes Quaresmes a la Catedral de Palma. Col·laborava a la premsa local, CANOSTRA, l' HERALDO DE CRISTO... Fou Ministre Provincial de l'Orde i sempre demostrà una sol·licitud fraternal envers tothom. Durant temps difícils obtení el títol de Perit i Professor Mercantil i també fou Lector en filosofia. A l'any 1952, any de la seva defunció fou nomenat Fill Il·lustre de Bunyola i Inca li va dedicar un carrer. Moria a Palma dia 30 de Març de 1952.

Temps hi haurà per fer una biografia crítica i extensa del Rnd. P. Pere-Joan Cerdà Colom. Tan sols afegir dins aquest apartat que, sense deixar cap nom i llinatge d'altres franciscans il·lustres i savis i treballadors, la figura gegantina suposa el fonament sòlid de la institució.

ELS FRANCISCANS DINS EL MÓN RELIGIÓS

Els Franciscans ja han fet la seva entrada oficial. S'han acabat les enhorabones, les festes i les il·luminacions elèctriques. Ara, sense esperar, s'han de posar en feina. Serà feina de frare! Una de les primeres tasques de la nova comunitat ha de ser el franciscanisme mateix, la vida religiosa de la societat que té al seu costat. Se posaran en marxa immediatament. Arreglaran la sagristia i l'església de manera que en poc temps torni agafar el caire de Sant Francesc d'Assís amb la seva humilitat i tasca inacabable. Feren fer, quasi el mateix any una campana nova i aixecaran fins més amunt el campanar. Ells mateixos faran de manobres i s'estalviaran jornals. Restabliran funcions com Ses Matines, les funcions de Setmana Santa, rejuveniran els Terciaris, la Joventut Seràfica, crearan nous horaris de misses, també faran renéixer la confraria dels Seràfics l'any 1938 i crearan la Confraria de la Immaculada. Les dues confraries seran fundades pel P. Miquel Palou i pel P. Bartomeu Nicolau respectivament. Renaixeran les festivitats de Sant Antoni de Pàdua i de la Mare de Déu dels Àngels.

Durant aquests cent anys de vida, els Franciscans TOR, han conreat de manera molt forta la vida espiritual de tota la ciutat havent-hi moments ben puntuals, on la missa dels diumenges era retransmesa per Radio Inca així com altres funcions, enaltides per les distintes corals que han tengut, ja que els frares sempre han estat molt "músics". Tampoc es pot negar la seva participació en qualsevol acte religiós inquer: Setmana Santa, el Corpus, Festes Patronals, conferències i quaresmes, xerrades, actes religiosos generals... Tampoc se pot deixar dins l'oblit la forta influència dins tants alumnes del col·legi que han enaltit el franciscanisme més sa i net. Tant el P. Cerdà com els seus seguidors han col·laborat de manera positiva dins el món religiós local i comarcal. Han marcat un camí ben definit que condueix a Crist mitjançant Francesc d'Assís. L'Acció Catòlica, mitjançant el Centre Intern de la Immaculada ha estat present durant molts anys. L'ajut al món missional, especialment als Estats Units d'Amèrica, a Mèxic, a Brasil i darrerament a Perú han estat molt positius i enriquidors ja que a la mateixa vegada que donaven a conèixer a Crist i a Francesc d'Assís, ensenyaven a conrear, a fer cases, a millorar la vida quotidiana, etc.

És important citar les festes que es realitzaren a Inca de la Gran Peregrinació

Franciscana dels Terciaris de Mallorca a la nostra Ciutat, en motiu del VII Centenari de la fundació de la V.O.T. Era dia 22 de maig de l'any 1921. Entre els actes religiosos i culturals cal destacar la inauguració d'un monument dedicat a la figura insigne del franciscà inquer P. Rafel Serra, O.F.M. que s'instal·là a la placeta de davant l'església franciscana avui coneguda amb el nom de Glorieta del poeta P. Miquel Colom.

Tampoc podem deixar de citar la tasca de la millora de l'església franciscana amb la compra de tots els racons de l'antic convent, inclòs el malmenat claustre com ens dirà Bartomeu Ferrà en molts dels seus escrits. El recobriment religiós també suposa recobrar espais d'oració i de pregària. La 'Vida religiosa' no hi manca mai a les memòries, la crònica escolar, que cada any realitza el col·legi Beat Ramon Llull a final de curs

ELS FRANCISCANS DINS EL MÓN DE L'ENSENYAMENT

Segurament és, aquest món de l'ensenyament, una de les pedres fonamentals dels franciscans a Inca. El P. Cerdà, des del primer moment que és a Inca, l'any 1911 exactament, organitza una escola infantil pels nins que estaven al servei de l'església conventual. Tindrà el nom de 'Escuela Infantil Franciscana' i com he dit serà aposta pels nins cantors i escolanets. Tenen com a mobiliari 'una taula, una pissarra un banc per sis al·lots i quatre bancs de dues places'. Els vespres, el P. Cerdà impartirà classes a adults, ensenyant a escriure i llegir. El P. Sebastià Llinàs Casellas (Artà, 1889 - Inca, 1921) a l'any citat de 1911 es destinat a Inca i arriba amb el títol de Mestre de Primera Ensenyança Elemental, que acaba d'obtenir de l'Escola Normal de Magisteri de Balears. A més de dirigir l'escoleta serà un bon mestre de música i cant. Aquests nins cantors ompliran les funcions religioses de belles melodies de la mà de fra Sebastià.

L'any 1915 s'obrirà una nova escola reformada i més àmplia que la primera. La sala de classes tindrà 10,40 metres de llarg, 4'80 d'amplada i 4'50 d'alçada. Per raons de títol es nomenat director el P. Sebastià Llinàs. El frare llec Rafel Ginard actuarà de mestre auxiliar pels alumnes més petits. Segons el P., Francesc Amengual Arrom, aquest any de 1915 és fonamental per a la història del centre escolar. Aquest any se celebra el VIè Centenari del Beat Ramon Llull i aquesta escola quedà ja batejada amb el nom de Ramon Llull. A l'expedient que es fa per a la legalització ja surt el nom de Ramon Llull baix la direcció de Fra Llinàs. Degut que els Frares ja tenen comprada molta part de l'antic convent, s'estableix a Inca un curs de Religiosos Coristes i un altre d'Aspirants (Escola Seràfica). El P. Cerdà, Lector de Filosofia, ensenyarà aquesta disciplina i qualque curs de llatinitat.

L'any 1917 el P. Sebastià Llinàs passa a la comunitat de Palma i vénen a Inca els Pares Antoni Mòjer i Gabriel Tous. El primer serà el Director del centre Beat Ramon Llull i el segon, el mestre de llatinitat. També s'ensenyava Comptabilitat, Teneduria, Practiques Comercials, Cal·ligrafia, Dibuix, Música, Gimnàstica Rítmica, etc. per aquesta època neix el pensionat per alumnes de fora poble. L'any 1920 tornarà el P. Llinàs i tindrà la responsabilitat de l'ensenyament. A partir de l'any 1921, malalt el P. Llinàs, serà responsable del col·legi el P. Fornés. Dins aquests temps es compra la darrera casa particular de dins el

claustre i convent quedant tot en mans franciscanes. El col·legi podrà créixer. L'any 1924 aquest col·legi funciona molt bé i els pensionistes augmenten ferm. El director és el P. Pere-Joan Cerdà. Tenen i professor amb títol i quatre sense ell. A més del P. Cerdà cal citar als sacerdots D. Joan Rubí Barceló, D. Cristòfol Esteva, al religiós Antoni Juan i al Mestre de 1ª Ensenyança D. Llorenç Mª Duran i Coli. Disposen de quatre aules de classes i 80 alumnes matriculats. Aquest any 3 graus d'ensenyament (Elemental, mitjana i superior), preparació per a Comerç, Magisteri i 2n Ensenyament. Igualment es donaven classes de Cal·ligrafia, Mecanografia, Gramàtica Castellana, Aritmètica i Geometria, Àlgebra in Teneduria, Francès, Dibuix i Música.

Som a l'any 1925. A Inca funciona una altra escola l'Acadèmia Tècnica. Pel mes d'octubre se fusionen el col·legi Beat Ramon Llull amb la citada Acadèmia Tècnica. El claustre de professors per el curs 1925-1926 serà el següent: Director: R.P. Pere J. Cerdà. Professors: R.P. Cerdà, R. P. Cristòfol Sureda, Doctor en Teologia i Llicenciat en Filosofia, R.D. Francesc Garau Estrany, Prevere, D. Diego Navarro, Comandant d'Infanteria, D. Pere J. Fornés, Mestre Nacional i D. Frederic Bèrgamo, Tinent de l'Exèrcit. Arrenca el col·legi del Beat Ramon Llull amb l'estructura que encara avui té.

Des de 1925 s'inicia una etapa sòlida i culta. N'és el director el P. Pere-Joan Cerdà Colom (1925-1933) Hi ha molt per destacar d'aquest període però citaré la creació, l'any 1927, de la revista escolar EL COLEGIAL que va durar fins a l'any 1952. Era una revista de col·laboracions de professors i alumnes i informació. També durant aquesta etapa s'inicien els cursos d'estiu que, a partir de 1935 tendran lloc al Mal Pas d'Alcúdia .

La Segona República prohibeix als frares que donin classes i que dirigeixin col·legis. Serà el director del Ramon Llull el metge D. Sebastià Amengual Vallespir, amic de la casa i del P. Cerdà. Des de 1933 a 1937, D. Sebastià serà el Director i se fundarà una associació 'El amparo de los hijos' que farà que els mètodes no canviïn massa. L'any 1937 el P. Cerdà és nomenat Ministre Provincial de l'Orde Franciscà TOR i serà nomenat director el P. Francesc Amengual Arrom fins a 1940, any que serà nomenat el P. Antoni Nicolau Burdils de Felanitx i llicenciat en Filosofia i Lletres (secció Història). El col·legi va agafant forma i importància. Els canvis estructurals són forts però se superen. Durant l'any 1950 se celebren les Bodes de Plata del centre. L'any 1952 el 'P. Toni' es destinat a Palma i passa a dirigir el col·legi el P. Esteve Cloquell Vallespir, fins a 1955. Aquest director reforma sales d'estudi introdueix els estudis de Preuniversitari. Després serà director el P. Antoni Riera Estarellas (1955-1964) que serà el qui doni una nova estructura al centre. Augmentarà el número de professors i serà l'encarregat de celebrar el 50è aniversari de la vinguda a Inca dels Franciscans. Imparteix classes de Català i de guitarra a la mateixa vegada que dona molta importància al pensionat i a les classes de música. Crea els Festivals de Fi de Curs. Després retorna el P. Esteve Cloquell fins a 1970. El segueixen els següents directors: P. Gabriel Ferrer Llabrés, P. Jaume Genovard Font, P. Antoni Riera Lliteras, P. Pere Ribot, P. Bartomeu Pastor i avui el dirigeix el seglar Miquel Batle.

Molts a punts sense comentar. Molta història per veure. Centenars de professors i personal no docent i milers d'alumnes són el testimoni fefaent de la

tasca dels franciscans d'Inca. Una tasca plena d'ordre, d'ensenyament, de disciplina, d'hores de feines importants, idees avançades i profitoses. Tot un símbol franciscà que agermana les persones amb la pau i el bé. Generacions d'aprenents que porten dins ells el segell de la pedagogia cristocèntrica i franciscana.

Se me fa impossible resumir la tasca pedagògica dels Franciscans d'Inca. D'ella en són testimonis 100 anys d'ensenyament i milers d'alumnes agraïts. Avui són responsables de l'ensenyament Infantil, de l'ensenyament primari, del secundari i del batxillerat. Tota una llarga caminada.

ELS FRANCISCANS DINS EL MÓN SOCIAL

La societat necessita de persones entregades a la mateixa. Persones amb capacitats de fer el bé a rics, pobres, grans, petits, patrons, obrers, malalts, sans, ignorants i savis. Tot un conjunt que ha de rebre de la mateixa societat allò que més necessita com és la solidaritat, el treball envers el comú, la germanor i la felicitat. Els Franciscans TOR, ja des de la seva arribada a Inca l'any 1910, ara en fa 100 anys, han estat al costat d'aquesta societat.

El P. Cerdà inicia un tasca solidària. Les Caixes Rurals en són testimoni així com el Sindicat Obrer "La Pau", avui encara testimoni franciscà. En són prova la quantitat immensa de conferències i ajuts al món obrer mitjançant la paraula i l'agermanament. Els seguidors del P. Cerdà coneixen el tema i han sabut seguir-lo al peu de la lletra. Els obrers han d'estimar la feina. Els patrons han d'estimar els obrers. Tan sols amb aquestes premisses els frares arribaren al cors de tots. Són conegudes les relacions del P. Cerdà i altres franciscans, amb el món obrer i igualment amb el món patronal. Un món patronal inquer ple d'indústries del calçat i del teixit amb milers d'obrers i obreres que conformen un conjunt que s'ha d'agermanar i formar un fi comú. Encara hi ha recordances orals i escrites de la tasca social del P. Cerdà i dels seus.

cal recordar la tasca immensa desenvolupada pel P. Miquel Salom Sansó hora de crear un lloc d'esbarjo i entreteniment. Crea llocs de jocs, de passatemps i d'oci. Important resulta la construcció del complex del Novedades on s'hi instal·la un cinema tancat, un altre a l'aire lliure, un bar i cafè, una sala de reunions i festes familiars... Tota una idea que reflexa el moviment franciscà dins el món social. Apunts que no val la pena contar feren que el complex passàs a mans privades i els frares perdessin una gran oportunitat.

Són, també, accions a contar, les relacions dels alumnes pensionistes amb la realitat inquera. Hores perdudes visiten fàbriques i tallers, van al futbol i es relacionen, assisteixen al cinema, participen d'actes populars, civils i religiosos. Els frares volen que els seus alumnes coneguin el món de la feina i de l'entreteniment. La relació entre els frares i els móns sindicals, naturalment de caire catòlic són ben present dins la premsa local. La participació dins el món treballador és certament important. Alumnes que tenen beca escolar, pensionistes que també en gaudeixen, pares i mares de família que cerquen

consol dins el convent i, naturalment en troben.

ELS FRANCISCANS DINS EL MÓN CULTURAL

El món cultural franciscà ha estat molt important. Tant, que necessitaria tota una obra de moltes pàgines per explicar-la. Però anem per parts. Els Franciscans, des de la seva arribada a Inca, participen en tots els actes cultural d'Inca. N'és testimoni el mateix poble i la premsa escrita. Festes d'altres col·legis, funcions religioses i socials sempre tenen la presència física dels frares. Festes culturals de totes castes, reunions, participacions...

L'any 1927 el P. Cerdà, aleshores director del Col·legi Beat Ramon Llull crea la revista escolar EL COLEGIAL. És una revista formativa i informativa que surt des de la data citada fins a l'any 1952, any de la mort del P. Cerdà. És una joia de revista escolar on hi ha un batec popular, informatiu i cultural molt important. Acabada aquesta revista neix la coneguda amb el nom de SAN FRANCISCO que abarcava els col·legis d'Inca, Palma i Lluçmajor. El P. Antoni Riera Estarellas, in signe músic, crea una altra revista EL ANUARIO on hi ha la crònica del centre escolar amb una gran quantitat de fotografies. L'any 1983 reneix la revista EL COL·LEGIAL, que encara perdura. L'octubre de 1991, el director P. Antoni Riera Lliteras crea un fulletó informatiu baix la capçalera de VENT 10 que, també, avui és ben viu i esponerós.

No se pot deixar dins l'oblit la tasca que es realitzà durant molts anys en quan a organització de recitals, obres de teatre i entreteniment per part dels Franciscans. Cal recordar les festes cíviques i religioses dedicades al Beat Ramon Llull o a Sant Francesc i els, també famosos i coneguts, Festivals gimnàstics i culturals de final de curs. Foren importants per la seva gran transcendència local. El món de l'esport sempre l'han tengut present. Tampoc se pot deixar dins l'oblit la Fulleta dels Terciaris que congria el P. Miquel Colom i Mateu on hi havia un poc de tot en matèria religiosa i cultural. El P. Colom és Fill Il·lustre de Bunyola, Fill Adoptiu d'Inca, Doctor Honoris Causa per la Universitat de les Illes Balears, Magister Ordinis, etc. Entre la seva obra destaquen una infinitat de llibres de poesia i el Glossari General Lul·lià, obra mestre, d'un mestre!

Innombrables són els certàmens en els quals han participat els Franciscans TOR d'Inca, tant com a organitzadors com a participants. Certàmens de literatura, de pintura, de poesia, de fotografia, de targes de Nadal, de concursos de Coros escolars i un llarg etc.

La cultura va agermanada amb el franciscanisme. Cultura ben feta. Cultura general i nostrada. Cultura!

CONCLUSIONS I PETICIÓ

Vet ací una ràpida ullada a la tasca dels Franciscans TOR d'Inca durant cent anys, durant un segle. Per la meua banda la veig important i esper i desig que

també ho sigui per a tots vostès, especialment pels Regidors de l'Ajuntament d'Inca que heu de donar el vostre diríem, veredicte. Esper que la meva tasca hagi ajudat a conèixer molt més als Franciscans i que el vostre vot serà positiu. Tan sols així demostrarem un especial afecte a aquestes persones, a aquesta comunitat, que fa cent anys ens serveix de referent. Les seves actuacions són ben dignes de rebre aquesta Madalla d'Or de la ciutat d'Inca, la qual deman per a ells.

Vostra és la paraula.”

Una vegada finalitzada la intervenció del Sr. Lluís Ferrari, els reunits aplaudeixen.

A continuació el Sr. Batle cedeix la paraula al Sr. Xavier Ramis, regidor fiscal, qui procedeix a la lectura del seu informe, del següent contingut:

“Senyor batle, senyores i senyors Regidors, representants del Col·legi Beat Ramon Llull, amics i amigues:

Primerament vol agrair l'ajuda i la col·laboració indispensable per l'elaboració d'aquest informe fiscal per l'atorgament de la Medalla d'Or de la Ciutat d'Inca als 100 anys de franciscans, al cronista oficial d'Inca Sr. Gabriel Pieres, al Sr. Pere Vallespir i a la Sra. Esperança Ramis de Plandolit.

Després de la detallada i excel·lent exposició del ponent en la qual ha justificat de forma precisa i clarificadora els nombrosos motius que existeixen per que aquest consistori acordi concedir la medalla de la Ciutat als Franciscans d'Inca, em queda a mi un doble honor: el de representar i defensar els interessos d'aquest ajuntament a l'hora d'investigar i fiscalitzar que els arguments exposats són realment motiu per tal que aquest consistori atorgui l'esmentada medalla de la ciutat, i per altra banda, poder demostrar que una institució com el Col·legi Beat Ramon Llull, on 3 generacions de la meva família han gaudit d'una esmerada educació, compleix amb els requisits per rebre aquesta alta distinció.

Inca deu molt als seguidors de sant Francesc d'Assís, que s'atreví a tractar de germans al sol, la lluna o els llops. Aquestes paraules serviran per aclarir alguns d'aquests deutes i no sols els referits al tema de l'educació.

Sant Francesc moria el 1226, tres anys abans de la conquesta de Mallorca per part de Jaume I, i va ser declarat sant el 1228, l'any abans. Els franciscans fundaren el seu primer convent 4 anys després, el 1232.

Els franciscans a Mallorca sempre foren protegits de la família reial de Mallorca ja que l'hereu de la corona, l'infant Jaume, fill del rei Jaume II s'estimà més fer-se franciscà que arribar a ser rei de Mallorca.

Va ser durant la minoria d'edat del rei Jaume III, que els franciscans es decidiren a establir-se a la Part Forana. La vila elegida va ser Inca, on hi

fundaren el primer convent l'any 1329. Essent el rei encara molt nin, actuava com a regent el seu oncle, l'infant Felip.

No és estrany que els franciscans decidissin fundar a Inca el seu primer convent. A principis del segle XIV era una vila en expansió. El seu mercat era el més important de la Part Forana. A més del vi i els cereals, la producció artesana era molt important. Per això, s'hi creà el segon call jueu de l'illa. Precisament el call jueu d'Inca, com el de Palma, es va bastir als voltants del convent franciscà.

El convent d'Inca, des de la seva fundació, tengué com un dels seus objectius l'educació. Se sap que allà s'hi estudiaven les primeres lletres i es preparaven els novicis.

Malgrat els problemes que hi hagué a Mallorca durant els segles XV, XVI i XVII, el convent franciscà d'Inca seguí creixent. I això que a Inca s'hi donaren alguns fets capitals per a la història de l'illa (la Conspiració de 1463, la batalla del Rafal Garcès a Les Germanies, entre d'altres).

El moment més tràgic, emperò tengué lloc amb motiu de la pesta de 1652. A Inca morí més del 50 % de la població i en el Parc del Serral encara es poden detectar les fosses comuns on s'enterraren els morts o la caseta que es construï per a viure els morbers que s'encarregaven dels apestats.

Gairebé tots els frares del convent moriren de pesta. El convent quedà amb pocs frares i durant mesos els seglars hagueren d'ajudar. Inca quedà pràcticament despoblada. Cent anys després encara s'hi veien cases amb ruïnes ja que no havien sobreviscut possibles hereus.

La greu crisi demogràfica provocà l'arribada de nous pobladors a Inca. Provenien de tots els indrets de Mallorca: pagesos sense terra, d'altres viles i fins i tot de la Ciutat. Un dels grups que s'hi localitzaren varen ser els gerrers.

Aquests gerrers havien après noves tècniques que s'havien originat a Itàlia i que havien apresos de mestres forasters, arribant a formar vertaderes dinasties que renovaren la producció ceràmica. El fet significatiu és que es situaren als voltants del convent de Sant Francesc impulsant la urbanització d'aquesta part de la vila.

No ens pot sorprendre que un dels primers indrets on es localitzà aquest tipus de ceràmica va ser a les voltes de la sagristia del convent de Sant Francesc.

Durant la segona meitat del segle XVII i el segle XVIII es produïren grans transformacions. S'edificà una nova església i un nou convent. De l'any 1732 ja es tenen notícies concretes de l'existència d'una escola que, no sols ensenyava els futurs frares, sinó que estava oberta als nins de la pagesia.

Durant el regnat d'Isabel II tot canvià. Amb la desamortització de Mendizábal (1836) es posaren a la venda els béns de l'església i el 1843 el convent de Sant

Francesc va ser subhastat. L'església passà al bisbat i les altres dependències a mans particulars que les transformaren en cases. Els franciscans hagueren d'abandonar Mallorca.

Emperò amb pocs anys el panorama es transforma. Alguns bisbes mallorquins impulsaren la creació de diverses congregacions religioses, perquè es dedicassin a l'ensenyança i la beneficència.

L'any 1878, a Lluçmajor, una sèrie d'homes fundaren la Tercera Ordre Regular de Sant Francesc, coneguda per TOR. El seu inspirador va ser Fra Antoni Ripoll Salvà i des del seu naixement, ha tengut com a objectiu preferent l'educació..

Es tracta de vertaders franciscans, però amb una història i evolució pròpia. Poc a poc, es va estendre per tota l'illa i després a Amèrica, Àfrica i Àsia.

El 1910, una petita comunitat de la TOR, dirigida pel P. Pere Cerdà Colom, s'instal·là a Inca. L'any següent posaren en funcionament l'escola de primeres lletres.

Miquel Duran Saurina, un fervent catòlic regionalista els donà la benvinguda des de les planes del seu setmanari «Ca Nostra»

L'escola es situà a l'antic convent, adaptant-lo a les noves necessitats. S'hagueren de fer aules, banys, dormitoris i un menjador.

El centre va estar dedicat al Beat Ramon Llull tot i que el nom popular és el de «Sant Francesc» i la seva festa es convertí en la celebració més important. Aquesta dedicació no pot sorprendre. Ramon Llull es preocupà en moltes de les seves obres de l'educació i es va inspirar sempre en l'ideari franciscà.

La seva tomba es troba a la basílica de Sant Francesc de Palma.

A la dècada de 1920, alguns professors són militars de la caserna de cavalleria.

Hi ha alumnes externs i interns. L'any 1925 es va reconèixer com a centre de segona ensenyança.

Des de la seva creació, el centre va ser capdavanter en educació. El laboratori i gabinet de ciències naturals va ser un dels més bens dotats de Mallorca ja que a més de les adquisicions i mostres que es recollien a Mallorca, en rebien de diverses parts del món enviades pels franciscans que hi eren destinats.

A les aules, disposaven dels mapes i murals més adequats, tant per a l'ensenyança primària com per a la secundària. Molts d'aquests exemplars encara es conserven en el centre. D'alguna manera es trencava amb la idea que les escoles religioses estaven en contra dels darrers avanços científics.

D'acord amb els darrers postulats de la pedagogia, ràpidament es creà una

revista escolar: *El Colegial*, que es publicà per primera vegada el 1927.
El darrer número d'aquesta revista, el 1952, coincidí amb la mort del P. Cerdà.
Fra Miquel Colom en va ser un dels grans animadors..

La creació d'un pensionat, provocà que nins de tota Mallorca hi acudissin a estudiar. A més a més, el nivell era molt alt i es convertí en un centre de prestigi que ultrapassava la localitat.

Tal i com es pot veure en el horari del centre, l'exigència i el temps dedicat a preparació dels estudiants seria avui en dia poc acceptat per les generacions presents.

Les iniciatives de la II República a favor de l'ensenyança pública aviat afectaren el col·legi Beat Ramon Llull, fent perillar la seva continuïtat.

Per poder subsistir, la titularitat del centre passà a l'Associació de Pares 'Amparo de los Hijos'. Tot i això, la creació de l'Institut d'Inca va suposar una forta competència; Institut que va desaparèixer en després de la Guerra Civil. La guerra també l'afectà directament. Un dels seus mestres, Jaume Canals, morí afusellat en companyia de l'inspector Fernando Leal.

Amb la Guerra Civil les coses canviaren, ja que passà a ser un ensenyament totalment catòlic dins d'una escola dogmàtica i autoritària, on hi tenia un lloc molt important la formació "patriòtica" i la formació física en sentit 'premilitar'; valors que en la dictadura es mantingueren. .

L'idioma oficial de totes les escoles era el castellà; no obstant això, a la dècada dels anys 50, alguns professors varen introduir de manera "dissimulada", la llengua catalana a l'ensenyament quotidià..

L'arribada de la Democràcia va fer impulsar, encara més, moltes coses en el Col·legi Beat Ramon Llull:

S'obrí més a la societat i a la cultura.

Reviscolaren les agrupacions tant culturals com esportives.

S'impulsà en gran manera la participació dels pares i les mares.

Durant el curs 2000 – 2001 es celebrà el 75è. aniversari del col·legi com a centre de segona ensenyança. Amb motiu d'aquest esdeveniment es realitzaren nombrosos actes i fins i tot es publicà un llibre amb la història del centre.

Aquestes són unes petites notes històriques del que ha fet per la nostra ciutat aquest centre escolar i per extensió els franciscans; però segur que els més de 15.000 alumnes que al llarg de la història han cursat els seus estudis al Beat Ramon Llull ens donarien mils de raons que tots podeu imaginar.

Alumnes que en molts de casos han estat reconeguts per les seves tasques i ocupacions, empresaris, militars, missers, mestres, n'hi ha moltíssims.

Quant a arguments més ens en donarien personalitats com José Miró Nicolau

(investigador, Premi Real Acadèmia Ciències, va treballar amb el primer ordinador que es feu a Espanya 1954-58; Martí Aleñar, Tinent General (secretari Ministeri de Defensa amb Narcís Serra; Pep Falcó, general felanitxer; Mercedes López, traductora intèrpret a l'ONU; Antònia Amer, enginyera aeronàutica que treballa amb projectes de satèl·lits artificials; Paco Marqués, científic i professor de la universitat de Barcelona; Miquel Mestre, Lluís Maicas, poeta, i tants d'altres.

No menys convincents són les dades estadístiques elaborades per les Administracions públiques (Conselleria, UIB, etc.) que l'han situat sempre com un dels 10 primers centres de les Illes Balears, si parlem de selectivitat o d'estudis fets.

En conclusió, com a fiscal d'aquest procediment, estic convençut que el concedir l'honor que l'Ajuntament d'Inca vol atorgar als Franciscans d'Inca, no sols és de justícia, sinó per propi mereixement. No de bades és el centre al qual va estudiar el meu pare, al que assistírem els meus germans i jo mateix i ara finalment el que vaig elegir per educar els meus fills.

Moltes gràcies.”

Una vegada finalitzada la intervenció del Sr. Xavier Ramis, els reunits aplaudeixen.

El Sr. Batle manifesta que, després d'haver escoltat els informes dels regidors ponent i fiscal, creu que han quedat demostrats els mèrits suficients del Col·legi Beat Ramon Llull d'Inca en el centenari de l'arribada del franciscans perquè se'ls concedeixi la Medalla de la Ciutat; per això demana als senyors i senyores regidors de l'Ajuntament d'Inca si aproven aquesta concessió per assentiment, a la qual cosa els regidors accedeixen, i així resulta aprovada la proposta.

Els reunits aplaudeixen.

El Sr. Batle dona la paraula al pare Jaume Puigserver, vicari provincial dels Franciscans del Tercer Orde Regular, qui fa el següent parlament:

El Sr. Pare Jaume Puigserver dirigint-se al Sr. Batle, als Srs. Regidors i regidores, als seus germans franciscans, als professors i director del seu col·legi, i en nom del provincial, pare Bartomeu Pons, que no es troba a la celebració d'aquest Ple, agraeix a l'Ajuntament d'Inca el reconeixement envers al seu treball de tants anys, 100 anys, del seus germans que han passat per aquest lloc i que han fet tot quant han pogut i que han donat allò millor de la seva vida.

Una vegada escoltats els dos ponents -un dels quals, el Sr. Ramis, recorda que fou alumne del col·legi-, creu que ha estat un exposició extensa i molt rica i que per ells, pels franciscans, és un estímul. El Sr. Pare Puigserver declara que li ha agradat molt que hagin reconegut el seu carisma, el carisma de pau i bé de

Sant Francesc. El Sr. Puigserver creu que si una cosa els ha distingit aquí i a altres llocs ha sigut precisament aquest fet de fer-se familiars i propers a la gent, de tal manera que quan un se sent proper a la gent s'compte que pertot troba amics i família, perquè allà on un ha estat no s'han tancat portes, sinó tot el contrari. El Sr. Puigserver diu que en aquests moments, aquí, estava pensant i que s'adonava que era com si estàs a casa seva. Diu que Inca, per ell, i segurament per a molts dels seus germans, va ser un trobar-se a casa seva, perquè ara veu tantes cares conegudes, com n'Àngel García, en Bartomeu Seguí, i tots els altres... Tots ells els estan recordant moltes vivències.

El Sr. Puigserver comenta com el Sr. Seguí li recordava abans d'iniciar la celebració del plenari com ell que havia arribat quan tenia 27 anys, acabat de sortir del seminari, i recorda com li deien, quan el Sr. Seguí feia sext de batxiller damunt una sala antiga que ja es va esbucar en temps seu, que ells li ensenyarien el bon camí, i foren ells qui li ensenyaren el bon camí, de tal manera que creu que ells també l'han seguit i no creu que s'hagin desviat, igual que ell l'ha intentat seguir, però el millor per a ell ha sigut que aquesta amistat de fa tants anys encara perdura, de manera que cada vegada que es veuen ells i molts altres a Inca és com si fossin amics des de sempre.

El Sr. Puigserver acaba la seva intervenció amb un agraïment sincer, en nom de la seva província, en nom dels seus germans aquí presents, del provincial, dels professors actuals, i també de tots alumnes -diu que han estat molts els que han assistit en aquest col·legi; diu que abans s'ha parlat de més de 15.000 alumnes i ell ho ha trobat poc, perquè han estat moltíssims- el reconeixement que s'ha fet cap a ells, cap als professors, amb la seva feina, amb la seva família i amb la seva província.

Finalitzada la intervenció del Pare Jaume Puigserver, els reunits aplaudeixen.

Intervé el Sr. Batle, comenta que com a batle sempre li pertoca tancar els actes i així ho farà. Creu que després de la intervenció dels Srs. Ponent i Fiscal han quedat molt clars els sentiments de la corporació i de la ciutat d'Inca.

“Senyors ponent i fiscal:

Benvolguts regidors i regidores:

Representants de la comunitat franciscana i del col·legi Beat Ramon LLull

Estimats inquers i inquieres:

Tota societat té garanties per avançar si sap aprendre del seu passat, de la seva història i, a la vegada, és capaç de mirar cap al futur amb coratge i preparació.

En aquests anys en què he tingut l'honor de ser el vostre batle, m'heu sentit moltes vegades pronunciar aquesta premisa, amb paraules diferents, però sempre amb el mateix sentit.

Respectar, estimar i honorar les persones que ens han ajudat a construir la

ciutat que tenim ens fa més grans i millors ciutadans, i consolida els fonaments de l'Inca que duim al nostres cors: una Inca forta i madura.

En consonància amb això, aquest consistori que presidesc ha fet un gran esforç per mantenir viva la memòria dels nostres personatges il·lustres. Tenim una llista considerable d'honorats amb justícia en la que hi figuren els noms del Pare Colom, Miquel Aguiló, Antoni Mateu, Jaume Serra... I recentment, també, hem tengut un clar antecedent de l'homenatge que ens ocupa avui, amb la concessió de la Medalla de la ciutat al Col·legi La Salle.

Avui tenim aquí la satisfacció d'escriure una altra pàgina digníssima en la nostra història inquera: la del reconeixement a la tasca indubtable i d'altíssima qualitat desenvolupada pels franciscans del tercer orde regular des de la seva arribada ara fa cent anys.

Ens omple de satisfacció celebrar aquesta fita tan assenyalada per la ciutat perquè té una forta vinculació amb la base del nostre progrés.

La tasca formativa duita a terme pels franciscans a través del col·legi Beat Ramon Llull, ha estat decisiva -qui ho dubta- en el nostre avançament. A més, tots sabem del prestigi i de la influència que aquest centre ha donat a Inca en el seu entorn geogràfic i social.

Per aquesta raó, el plenari que celebrem té una gran rellevància.

Ha arribat el moment de que la Ciutat manifesti amb paraules majors l'agraïment –sinó el deute- amb la comunitat que tant li ha aportat... i li aporta. Honoram un projecte de llarga trajectòria, però vigent, viu.

Per això, ens afegim amb tanta satisfacció als actes del centenari dels franciscans TOR a Inca, que aquests mesos tenen com a objectiu posar en valor els cent anys d'història.

Aprofit aquí per felicitar a totes aquelles persones que, d'una manera o l'altra intervenen en aquests actes, fent més gran el prestigi i el bon nom que ha transcendit el plànol religiós per convertir-se en un referent d'entitat viva, dinàmica i també necessària per Inca.

Estimats ciutadans i ciutadanes: ponent i fiscal han realitzat avui dues magnífiques intervencions. En elles han xerrat de la història de l'orde franciscà a Inca i també del Col·legi Ramon Llull.

Tots dos han posat de relleu les virtuts enormes de la feina feta pels franciscans. Personalment esper i desitj que aquesta labor continuï durant molt temps.

A mi no em pertoca ara aprofundir en aquesta extraordinària història. Més aviat permeteu-me que vos digui el què sent com a ciutadà, usant les següents

expressions:

'Avantguarda educativa, passió per la docència, amor per la nostra ciutat, excel·lència pedagògica, generositat envers els desafavorits, esperit d'identitat, intel·lectualitat a peu de carrer, proximitat a la gent, treball a favor de la tradició i dels costums...'

No és poca cosa. Tant de bo aquest esperit exemplar romanguí viu entre nosaltres, empapant el nostre sentir i la nostra acció diària.

Més enllà d'aquestes consideracions, voldria fer esment de dues paraules concretes per referir-me al procés per a la concessió de la Medalla de la nostra Ciutat. La primera és consens. La segona és agraïment.

Consens en el procés per a la celebració d'aquest plenari.

Tots els grups municipals sense excepció han donat suport a aquest reconeixement. Tots hem estat d'acord en valorar el pes de la història, la generositat, la feina, però sobretot les persones que hi ha hagut al darrere del tercer orde Franciscà a Inca, i que ens han beneficiat amb la seva bona influència.

Avui idò és un moment idoni per recalcar la unanimitat en aquesta medalla; una nova demostració del sentit institucional de les forces polítiques aquí presents. Malgrat els criteris diferents que puguem tenir en el recorregut polític, queda clar que, al final, tots lluitam pel mateix: enriquir socialment i culturalment la nostra ciutat.

La segona paraula que voldria destacar, que també ha de quedar escrita en l'acta d'aquest plenari, serà 'agraïment'.

L'acord que adoptam avui és, sobretot, un agraïment col·lectiu a la tasca educativa i social dels franciscans a través del Col·legi Beat Ramon Llull.

És un homenatge a totes i cadascuna de les persones que han construït i mantenen viu el seu projecte, la seva il·lusió, al llarg de tot un segle de vida. I permeteu-me que destaqui amb un respecte especial als professors. als educadors... als mestres.

Amb convenciment i entrega han donat el millor de si mateixos, en una labor pedagògica que ha deixat petjada. Reconeixem avui el seu sacrifici i esforç constant per inculcar coneixements i valors en els milers de joves que passen per les seves aules preparant-se per conformar el teixit social que impulsa el nostre progrés.

A ells, també, aquest homenatge, en un temps en el qual la societat torna a reivindicar, com és de lògica i de bon enteniment, el valor del mestre i el respecte que li devem. Gràcies, mestres, per la vostra tasca i per mantenir-vos forts en els temps més difícils.

Al final, la societat ha de reconèixer que la vostra força és la de tots.

Així ho reconeixem nosaltres avui.

Pares franciscans, professors, alumnes...

Serà motiu de festa i orgull per aquest Ajuntament el lliurament, a final de juliol, de la Medalla que avui hem acordat concedir.

El dia de la celebració tendreu un batle nou, però donau per fet que viuré amb vosaltres l'emoció del moment, de la mateixa manera que avui he viscut aquest plenari.

Vagi per vosaltres, vagi per Inca.

Molts d'anys."

Una vegada finalitzada la intervenció del Sr. Batle, els reunits aplaudeixen.

I, sense més assumptes per tractar, el batle-president aixeca la sessió a les deu hores i cinquanta minuts, de la qual s'estén la present acta, que jo, el secretari accidental, certific.